

Datteren, Karen, der nu var seksten Aar, var taget fra sin Plads for at pleje Moderen, og ude i det lille Køkken gaar hun nu og laver til de tarvelige, men dog festlige Retter, der skal paa Bordet om Aftenen.

Der hviler en egen Julestemning over det lille Hjem, over den syge Kone, over Fader og Datter, og deri er ikke alene Duften af den friske Julekage Skyld, heller ikke Surkaalen med det lækre Stykke Flæsk, der staar og smaakoger paa Skorstenen ved Siden af Risengrøden, men den salige Forventning, der opfylder dem alle, Forventningen om den lille Dreng, der skal komme.

Skumringen falder over Stuen og indhyller alt i sine dybe Skygger, der høres kun Bornholmeruhrets Tikken og Bodils stønnende Aandedræt, medens Mørket nu og da brydes af en Flamme fra Bilæggerovnen, der nylig paany er fyldt med Tørv.

„Fa'er“, lyder pludselig den syges svage Stemme. „Fa'er, tror Du det er Synd for Vorherre?“

„Hvad mener Du, Mo'er?“

„Tror Du, det er Synd for Vorherre, at jeg gør mere af Otto end af mine egne Børn?“

„Det kan aldrig være Synd at holde af et Barn, Mo'er. Hvor falder Du dog paa det!“

„Jo, fordi jeg kan mærke, at jeg ikke kan dø, før jeg har set ham, og saadan længes jeg ikke efter Peter eller Søren eller Kristian eller efter deres Børn.“

„Men Du er jo glad for dem ogsaa, Mo'er. Se saa, kan Du nu ikke sove lidt i Mørkningen, indtil vi skal spise?“

„Jeg skal se ad.“

Jens Nielsen blev trolig siddende paa Sengen. Karen kom ind med Lys, saa dækkede hun Bord, og da alt Haab var ude om, at Peter og Otto kunde komme den Aften, blev Maden baaren frem og spist, uden at der veksledes mange Ord.

„Karen“, sagde Moderen lidt efter, „har Du tænkt paa et Juletræ til Otto?“

„Jeg har en lille Kvist i en Urtepotte, Mo'er, og den kan jeg snart faa pyntet til ham.“

„Nej, han skal have sig et rigtigt Træ, og jeg vil selv pynte det; han skal have Sukkerstads og Kringler og mange Lys og Æbler; og Legetøjet, vi har til ham, kan ligge under det.“

Karen var vant til at lyde, og hun gik straks ud og købte et lille Juletræ, der i en Ballie med Sand blev sat paa Bordet.

Hun viste nu Moderen alle de Godter, hun samtidig havde købt, fiks og færdig til at hænge paa, og Legetøjet og alt det andet, der var bestemt til lille Otto, blev hentet frem.

Men alt, hvad Jens Nielsen og Karen bad Bodil om at blive liggende og bare sige, hvordan de skulde pynte Træet, saa hjalp det ikke.

„Ingen anden skal pynte Juletræet til min egen Dreng end Plejemo'er“, sagde hun, og de maatte hjælpe hende i Klæderne, hjælpe hende til at støtte paa de stakkels rystende Ben, der ikke havde baaret hende i seks Uger.

Glæden og Forventningen gav hende Kræfter, og da en Time var gaaet, stod det lille Juletræ og kastede Glans over den tarvelige Stue. Bodils svage, skælvende

Fingre havde bundet Sløjfer, sat Lysene fast og hængt alle de for Barnhøjert saa kostelige Sager paa de grønne Grene, ingen maatte hjælpe hende, kun Jens Nielsen fik Lov til at sætte en Guldstjerne fast oppe i Toppen, saa højt kunde hun ikke naa.

Men nu var hun ogsaa udmattet, og et hæftigt Anfald af Hoste tog de sidste Kræfter, saa Jens Nielsen maatte tage hende paa sine Arme og lægge hende i Sengen. Først et Par Timer efter kunde de tænke paa at faa hende klædt af.

Da Klokken var henad tolv sov hun roligt, men paa hver Kind brændte der en feberhed Plet. Karen gik ud til sin Slagbænk i Køkkenet, og Jens Nielsen klædte sig af og lagde sig i den store Ægteseng ved Siden af Bodil.

„I Jesu Navn!“ sagde han, saa vendte han sig om paa Siden og sov straks ind.

* * *

Julemorgen brød frem. Det første graa Dagskær tittede ind ad de smaa Ruder og Klokkerne kaldte til Froprædiken.

Natten havde været rolig for den syge, hun havde sovet uafbrudt efter Anstrængelsen med Juletræet og det voldsomme Anfald.

Jens Nielsen slog Øjnene op, saa, at Dagen begyndte at dæmre, og lyttede til Bodils Aandedræt, der forekom ham unaturlig hurtige. Han rejste sig op, bøjede sig ned over hende, men kunde ikke skelne hendes Ansigtstræk.

Hurtigt stod han op og vilde tænde Lyset, men før han fik fat i Tændstikkerne,

hørte han en halvkvalt Rallen, og da han vendte sig om og løftede Bodil op i sine Arme, fik hun netop saa meget Luft at hun kunde hviske: „Kommer — Otto — — Juletræet“.

Det var de sidste Ord, hun sagde. Et Øjeblik efter var hun død.

Men Juletræet straaede i al sin Glans, det blev hendes sidste Kærlighedsgave til det Barn, der, skønt ikke hendes eget, dog stod hendes Hjærte nærmest. Og denne Gave kostede hende Livet. Anstrængelsen havde været for stor.

Hverken Karen eller Jens Nielsen kunde rigtig fatte, hvad der var sket. Deres Sorg ejede hverken Taarer eller Ord.

Da klang pludselig ude paa Trappen en høj Barnestemme: „Halløj, Plejemo'er! Glædelig Jul! kan Du høre, nu kommer Otto?“

Sofie Horten.

Ærede Holdere

af Kvindebladet „Hvad vi vil“ som har bestilt Bladet hos Posten, minde vi herved om, at Bestillingen bør fornyes paa nærmeste Postkontor inden den 27de ds.

De, der som ny Holdere agte at støtte Bladet, anmodes om at bestille det snarest muligt.

AVERTISSEMENTER.

Kvindelig Fremskridtsforening

afholder Medlemsmøde Mandagen den 28de December, Aften Kl. 8 1/2, Østergade 15.

Prøvevalg paa Bestyrelsesmedlemmer.

Nye Medlemmer indtegnes ved Mødet.

Generalforsamling Mandag den 11te Januar.

De, der ønsker Forslag behandlet paa Generalforsamlingen, bedes indsende disse inden denne Maanedes Udgang til Fru Meyer, Naboløs 4, 2. Sal.

Fransk for Lærere og Lærerinder.

Frøken Melanie Borring giver i et Feriekursus paa 10 Timer i 5 Gange (Honoraret 8 Kr.) Udtaleprinciper og Anvisning i den franske Methode: „Faire simple“. Indmeldelse 10—12, 6 Gyldenløvesgade, 1ste Sal.

Engelsk Konversation og Korrespondence.

Undertegnede, der har opholdt sig 7 Aar i Amerika og England og er fortrolig saa vel med Højengelsk som med det almindelige Talesprog med diverse Afvigelser og Dialekter, underviser i at tale, læse og skrive Engelsk. Betaling 1 Kr. Timen. Kursus à 4 Personer 25 Øre hver. Træffes bedst fra 9—11 Form. og fra 3—5 Efterm.

Aug. A. Meyer,
Naboløs 4, 2.

Billeder af Fru Johanne Meyer

sælges til Fordel for Kvindelig Fremskridtsforening à 50 Øre. Faas hos Frk. Trier, Købmagergade 24, 3die Sal.

Bladets Ekspeditions-kontor, Nyvej 19,

er aabent Søndage fra Kl. 9 Fm. til 6 Eftm.

Aarlig Udsalg

begynder 5te Januar

til virkelige billige Priser,

særlig fremhæves:

200 Stk. svære Dowlas 19 Øre, har kostet 25 Øre.
48 „ svært Stut 20 — 25 „
500 „ Ima danske Bomuldstøj 30—35 Øre.
300 „ Fjertæt Bolster, Nankins Olmerdog 35 Øre.
En Masse Rester af Dowlas og Bomuldstøj til meget billige Priser.

Vald. Sømod, Gl. Frederiksborggade 14.

Undertegnede, anbefalet Elev af Hr. Holger Dahl, kan endnu modtage et Par Elever (om Eftmd.) i Klaverspil og Musiktheori.

Meta Lazarus,
Nyvej 19, St. tilv.

Indhold: Johanne Meyer: Mary Steen. — Martine: Nu skal De høre. — Fru Rosalie: Julebrev. — Sofie Horten: En Plejemoder. — Avertissementer.

Redaktør: Fru Johanne Meyer, Naboløs 4. K.
Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19, Kjøbenhavn V.